

12 El Periódico de la competitivitat

DIVENDRES
22 DE GENER DEL 2010

Innovació

Ferran Laguarda, al Centre de Desenvolupament de Sensors, Instrumentació i Sistemes (CD6), situat a Terrassa.

La importància de potenciar la investigació a l'empresa

Catalunya comença a entendre la necessitat de modernitzar-se tecnològicament

ALBA PENYA
BARCELONA

Hi ha moltes classes d'innovació, però com a idea global innovar implica qual-sevol procés que faci que l'empresa sigui més competitiva en el mercat en què opera. Així entén la innovació Ferran Laguarda, investigador del Centre de Desenvolupament de Sensors, Instrumentació i Sistemes (CD6), membre de Tècnio. Laguarda és doctor en Ciències Físiques per la Universitat Autònoma de Barcelona i catedràtic a la Universitat Politècnica de Catalunya. Actualment, presideix les empreses Innova3T, S.C.R.I Sensorfar, de la qual també és soci fundador. En tots dos

casos es tracta d'empreses formades a la UPC, amb el suport del Programa Innova.

Cont a líder d'innovació a Catalunya, Laguarda explica que l'empresa té l'obligació de cuidar el desenvolupament tecnològic, perquè «si no sóc innovador els meus competidors em passaran al davant, ja que oferiran productes més bons a més bon preu». Així, segons la seva opinió, és una mena de teràpia per ser competitiu. I aquest punt és extensible a tots els sectors, qualsevol empresa necessita cuidar aquest aspecte si vol mantenir el seu negoci, independentment del sector en què operi. Un altre dels efectes que ha provocat la crisi econòmica en el context empresarial ha estat la cons-

cienciació de la necessitat d'innovar. «Sense cap mena de dubte, la crisi econòmica ha estimulat la innovació», assegura Laguarda, que afegeix que la cooperació amb el món empresarial és molt fàcil perquè és una relació bidireccional. En el panorama actual, hi ha empreses que tenen necessitats molt concretes, per a un moment determinat, o empreses a les quals se'ls proposa alguna cosa des d'una entitat experta. En aquest últim cas, es generen projectes cooperatius amb resultats a mitjà termini. «Aquests són els projectes més interessants, perquè poden donar lloc a noves línies de mercat, a la creació de noves empreses, mentre que fa alguns anys les empreses no eren susceptibles d'entrar en aquests projec-

«Si no sóc innovador, els meus competidors em passaran al davant»

tes, afirma Laguarda.

Sembla, no obstant, que a Catalunya encara queda molta feina per fer en aquest camp. Els rànquings en innovació ens situen als últims llocs de la llista, una xifra que empitjora quan es tracta del conjunt d'Espanya. D'altra banda, Laguarda endolceix aquest regust amarg quan explica que, per primera vegada, es detecten símptomes evidents de millora, com ara la participació d'empreses catalanes en el setè programa marc de la Unió Europea, on s'ha produït l'èxit més gran de la història en termes de projectes que han estat reconeguts i que, per tant, seran finançats.

Clústers i nuclis

Les opcions que proposa ACCIÓ a les empreses no són poques i cada empresa pot triar el programa a què es vol acollir en funció de les seves necessitats. En aquest cas, a les empreses els pot interessar entrar a formar part d'un clúster o consorciar-se amb altres empreses per pertànyer a un nucli tecnològic. Per a tots els casos possibles Laguarda es mostra optimista i assegura que són una garantia per al futur.

«El rol que desenvolupen els clústers en les noves polítiques innovadores és magnífic», afirma, i afegeix que «durant els últims anys, hem descobert que també podem crear clústers de base tecnològica». En aquest sentit, posa d'exemple el clúster que ha creat el CD6. S'anomena SECPHO, Southern European Cluster in Photonics and Optics, i la seva missió és millorar la competitivitat de les empreses espanyoles del sector de l'òptica i la fòtònica, i aconseguir un creixement i una rendibilitat més gran.

Pel que fa als nuclis, Laguarda afirma amb rotunditat que és la millor política que es pot fer a Catalunya. «Fins ara els pocs diners que es destinaven a subvencionar projectes empresarials es repartien entre mil projectes, cosa que permetia resoldre petits problemes». Però els nuclis impliquen el consorci, l'agrupació d'empreses i, en conseqüència, els diners es concentren, un fet que permet afrontar reptes més grans. «Crec que s'ha de mantenir aquesta política i destinar-hi més recursos per poder finançar més projectes».

Ombres i llums, segons l'opinió d'un líder d'innovació. Ombres que es van diluint amb el pas del temps i llums que s'entreveuen encara molt llunyanes, però a les quals a poc a poc Catalunya s'està acostant. Innovar-se o morir, diria el refrany en aquest cas. Tot i que morir, la majoria de vegades, no és una opció.

1,61
del PIB

→ La inversió en R+D a Catalunya ha passat de l'1,46 a l'1,61 del PIB el 2008, cosa que demostra l'esforç fet en aquest sentit.

400
milions d'euros

→ L'increment de la inversió en R+D a Catalunya, amb 400 milions d'euros, ha estat el més alt del conjunt de l'Estat

150
milions d'euros

→ Del total de l'increment, el programa Nuclis Tecnològics d'ACCIÓ ha mobilitat 150 milions d'euros

9
projectes

→ Dels 18 projectes d'investigació industrial aprovats pel Ministeri de Ciència i Innovació, la meitat són catalans

2%
del PIB en R+D

→ La inversió en R+D a Catalunya continua creixent i el Govern espera arribar al 2% de mitjana a Europa en un termini de dos anys